

درگرامیداشت 8 مارس روز جهانی زن

شهلا حیدری

هشت مارس امسال برای زنان ایران فراتر از گرامیداشت یک روز تاریخی بوده و از ویژگی خاصی برخوردار است. این بار زنان ایرانی برای کنار زدن نظام ستمگر و مردسالار جمهوری اسلامی، با عزمی راسختر از گذشته و هر چه رساتر، صدای حق طلبی خود را برای رفع ستم جنسی و کسب آزادی و تحقق برابری فریاد میزنند. آنان در خط مقدم جبهه مبارزه علیه این رژیم جای گرفته‌اند، و در اعتراضات حق طلبانه و مردمی اخیر، مصمم تر از همیشه در میدان این نبرد سرنوشت ساز و آینده ساز، حضور مؤثر و تعیین کننده خود را به اثبات رسانده‌اند. "ندا آقا سلطان" که یکی از دختران جوان ایرانی بقتل رسیده توسط دژخیمان رژیم در طی همین مبارزات بود، به نماد جهانی مخالفت با استبداد تبدیل گشت. بهمین دلیل به یاد ندا و درگرامیداشت او، در اقصا نقاط جهان کارهای ارزشمندی صورت گرفت: روزنامه تایمزلندن او را بعنوان فرد سال معرفی نمود، مجسمه سازان معروف تندیس او، نقاشان بر جسته آخرین تصویر بیاد ماندنی او، خوانندگان مشهور ترانه‌ای به یاد او، و در شهرهای بزرگ خیابانی به نام او نامگذاری کردند و بدینسان مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران و بویژه زنان را ارج گذاشتند.

اساساً موقعیت فرو دستی را که رژیم مطابق قوانین و شریعت اسلامی، طی 31 سال اخیر به زنان ایران تحمیل نموده، یکی از عوامل مهم زمینه ساز خیزش توده‌ای مردم پس از انتخابات ریاست جمهوری در خرداد ماه 1388 بوده است. در نظام جمهوری اسلامی، زنان ایران تنها به دلیل زن بودنشان و بر پایه قوانین تبعیض آمیزنشأط گرفته از اسلام، با محدودیتهای و محرومیتهای سیاسی و اجتماعی و اقتصادی گسترده‌ای روبرو شده و زندگی خفقان آوری به آنان تحمیل گردیده است. آزادی پوشش از زنان سلب گردید و حجاب اجباری جایگزین آن شد، قانون ضد انسانی و تهوع آورچند همسری برفع مردان مجدداً بر قرار گردید، قانون ازدواج و طلاق به نفع مردان بازسازی شد، سرپرستی فرزندان بالاتر از هفت سال از مادران سلب گردید، قوانین ضد زن در ارتباط با دیه، ارث و شهادت به تصویب رسید، قانون عصر حجری و ضد بشری سنگساردر مورد زنان دو باره بر قرار شد، از شرکت زنان در بعضی رشته‌های ورزشی و همچنین برخی فعالیتهای هنری ممانعت بعمل آمد و کسب برخی موقعیتهای شغلی برای بانوان ممنوع گردید، و... بدینگونه، زنان ایران طی 31 سال حاکمیت سیاه رژیم اسلامی مورد اجحاف و بی حرمتیها و حق کشیهای بی شمار قرار گرفته‌اند.

در این سالهای سیاه، زنان ایران با مبارزات روزمره و خستگی ناپذیر خود با نمایندگان جهل و خرافه پرستی به ستیز برخاستند و برای حقوق پایمال شده خود با فداکاری جنگیدند. آنان در اولین سال حاکمیت این رژیم و در 8 مارس 1979 با شعار "نه روسری نه توسری" با اقدامات زن ستیز این رژیم به مقابله برخاستند، و از آن هنگام تا کنون در نبردی رودررو و دشوار و نابرابر با محافظان نظام متحجر اسلامی درگیرند. زنان، امسال نیز با شرکت فعال و حضور گسترده خود در مبارزات و در تمام تظاهراتهای اعتراضی مردم علیه ستمگران جمهوری اسلامی ایران، که طی هشت ماه گذشته در جریان بوده است، بسان سالهای اخیر ثابت کردند که بخش مهم و تفکیک ناپذیر و نیروی اصلی و پیشبرنده جنبش آزادیخواهی و عدالت طلبی در ایران هستند.

زنان با حضور مستمر خویش در اعتراضات خیابانی، در مقابله با سرکوبگران رژیم در دانشگاه وکوی دانشگاه، با حضور جمعی خویش در جلو بازداشتگاهها و زندانهای متعدد رژیم و به اعتراض به اسارت

دختران و پسرانشان، از طریق تجمع سازمان یافته مادران در پارک لاله، با گردهمایی بر سرمزار عزیزان خویش در خاوران، و... نشان دادند که پرچمدار جنبش مدنیت و عدالتخواهی بوده و علیه ستم و تحقیر و توحش و بربریت بپا خاسته‌اند. مادران عزادار بجای نشستن به سوگ عزیزان خویش در کنج خانه و عزلت‌گزینی، اینبار حضور مداوم و مسالمت آمیز خود در میان مردم معترض را بر گزیدند، و به جای فرهنگ انتقام جوئی فردی، به پیام آوران اجرای عدالت و به نماد صلح و آشتی بدل گشتند.

زنان براساس ظرفیتهائی که در فرایند شکل دهی رفتارهای دموکراتیک، در هم اندیشیها و همگرانیها و کمپینها و ایجاد گروههای صلح و دفاع از حقوق بشر زنان، و... که از خود نشان داده‌اند، این توانایی را کسب کرده‌اند که گفتگو در عرصه‌های گوناگون حیات سیاسی، اجتماعی، و فرهنگی جامعه را، جایگزین خشونت و بربریت نمایند. می رود اینبار و در خاتمه این نبرد سنگین، زنان میخ تابوت جمهوری اسلامی را بکوبند و بجای عزاداری هر روزه برای عزیزانشان، پایان ستم و جرم و جنایت و نابودی جمهوری اسلامی را جشن بگیرند.

8 مارس امسال از ویژگی دیگری نیز برخوردار است، و آنهم برگزاری کنفرانس بین المللی زنان میباشد که؛ از اول مارس سال جاری آغاز و تا دوازدهم مارس در نیویورک و در محل استقرار سازمان ملل متحد تحت عنوان "برابری، توسعه و صلح"، در ادامه کنفرانس پکن که 15 سال قبل در چین برگزار گردید، به بحث و بررسی موقعیت اجتماعی و حقوق زنان میپردازد.

در این کنفرانس سازمانهای غیر دولتی و همچنین نمایندگان دولتها از کشورهای مختلف شرکت خواهند داشت. از جانب سازمان ملل متحد، کمیسیون مقام زن، مروری خواهد داشت به آنچه طی پانزده سال اخیر و بعد از کنفرانس پکن بر زنان در نقاط مختلف جهان گذشته است. رژیم جمهوری اسلامی ایران با برخوردهای ضد انسانی‌ای که از نخستین روزهای بقدرت رسیدنش تا بحال، نسبت به زنان داشته و با توجه به اینکه این برخوردها از جانب رژیم منشأ ایدئولوژیک دارد، واضح است که طی پانزده سال اخیر نیز علیرغم امضای مصوبات پکن، در جهت ایجاد تغییری رو به بهبود در وضعیت زنان و برای تحقق و اجرای مصوبات کنفرانس پکن، نه تنها هیچ اقدامی نکرده است، بلکه به کرات در جهت خلاف و زیر پا نهادن آن مصوبات عمل کرده است. بهمین دلیل جمهوری اسلامی بطور قطع در اینمورد نیز کارنامه سیاهی دارد. فعالان مبارز راه رهایی زنان، که از "برکت" حاکمیت جمهوری اسلامی مجبور به ترک وطن گشته و مقیم خارجند، یقیناً در رساندن حقایق مربوط به بی حقوقی زنان ایران به گوش شرکت کنندگان کنفرانس و افشای ستمگریها، اجحاف و حق کشیهایی که نسبت به آنان اعمال میشود، بر اساس مسئولیتی که در این برهه از زمان بر دوششان افتاده عمل خواهند کرد و در رسوا کردن رژیم در انظار جهانیان نقش تاریخی خود را به جا خواهند آورد.

مبارزان راه آزادی زنان از چنگال ستم و بی عدالتی، به یمن وجود جنبش گسترده آزادیخواهی و ضد دیکتاتوری، امسال پر شورتر از سالهای پیشین هشت مارس را گرامی خواهند داشت و خواسته‌های عمومی زنان ایران را حول مطالبات: آزادی سیاسی و عدالت اجتماعی، برابری سیاسی و اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی زنان و مردان در کلیه فعالیتهای انسانی، پایان دادن به آپارتاید جنسی، لغو حجاب اجباری، الغای قوانین زن ستیز خانواده، لغو قانون چند همسری، لغو کلیه احکامی که به تجویز و ترویج خشونت میپردازند در هر شکل و فرمی و به هر بهانه‌ای که باشد، و در کل لغو کلیه احکام و قوانینی را که در ایجاد محدودیتهای و محرومیتها و ممنوعیتهایی که به صرف زن بودن در عرصه‌های شغلی و هنری و فرهنگی و... به زنان ایران تحمیل گردیده است را این بار با صدای رساتری فریاد خواهند زد. زنان برای تحقق خواسته‌های

برحق‌شان و بمنظور سرنگونی جمهوری اسلامی ایران، همگام با توده‌های معترض و پیا خاسته ایران، به مبارزات آزادیخواهانه و عدالت طلبانه خویش ادامه خواهند داد.

زنده باد آزادی

زنده باد سوسیالیسم

2 مارس 2010